

Bodite preprosto srečni!

Mlad mož je peljal visoko nosečo ženo v porodnišnico. Počasi sta se prebijala skozi jutranjo prometno gnečo, popadki so postajali čedalje močnejši, minute so se vlekle. Ko

sta končno prispela, so jo odpeljali v porodno sobo. Rekel je, da pride takoj za njo, saj je vendar obljubil, da bo med porodom ob njej. Samo za trenutek še skoči ven. Pred stavbo je na hitro potegnil nekaj dimov, da se umiri. Potem je poklical v službo, da ga danes ne bo. In še prijatelja, da se popoldne ne bosta mogla dobiti na pijači. V tistem se je spomnil, da sta v avtu pozabila jopico. Morda ji bo prišla prav. Stekel je ponjo in še v trafikjo po plišastega medvedka. Všeč ji bo njegova pozornost.

Končno je prihitel nazaj v porodnišnico. Skozi vrata čakalnice je planil ravno v trenutku, ko se je po njej razlegel slaboten jok njegovega prvorojenca.

Želimo vam, da ob letošnjem božiču ne bi zamudili rojstva božjega prvorojenca. Pustite odvečne skrbi ob strani. Bodite preprosto srečni!

Vaš župnik in sodelavci župnijskega glasila

PETDESET BOŽIČEV

Letošnje leto sta praznovala zlato poroko tudi zakonca Alič iz Starih Žirov.

Ko sem ju prosila, če bi lahko kaj napisala o njuni 50-letni skupni poti, mi je Cilka takoj rekla, da v nobenem zakonu ni vse samo lepo. Če kdo trdi, da se zakonca nikoli ne skregata, ta se verjetno laže. Ljudje smo različni, včasih smo slabe volje, drugič utrujeni, zato se kdaj pa kdaj med seboj tudi sporečemo. Včasih je treba kaj potrpeti, se kakšni stvari odpovedati, pa gre naprej. Skrbeti za družino je velikokrat kar težko, a če je v družini vera in ljubezen, ti družina daje tudi moč, da težave premaguješ.

Pred nami je mesec december. Za nas kristjane je to čas, ko praznujemo Božič, praznik, ki daje posebej velik pomen družini. Kakšni so bili Božiči Aličeve družine?

Cilka se spominja takole: »Pri nas doma je mama vedno za Božič spekla dva velika hlebca kruha, enega iz takega testa kot za potico, drugega pa iz črne moke. Hlebca je malo razpotegnila, da sta bila ploščata, »poprtnjak« smo jima rekli. Kruh je zavila v velik bel prt. Vse tri svete večere sta bila ob jaslicah, vmes pa ju je dala v kamro, na hladno. Na Svete tri kralje je vsak dobil svoj kos tega kruha, živina tistega iz črne moke, ljudje pa iz bele. Tega zadnjega je bilo dovolj, da so ga bili na ta dan deležni tudi obiskovalci.

Midva poprtnjaka nisva pekla, saj nikoli nisva imela ne zemlje in ne živine. Na Božič se je najina družina pripravljala z molitvijo. Pravzaprav smo molili vsak večer rožni venec, od začetka oktobra pa do velike noči. Kadar sem delala popoldne, je za večerno molitev poskrbel ata. Naslednji dan sem vedno vprašala otroke, ali so opravili večerno molitev, kot je potrebno, in vedno so zatrdili, da ja. Decembra smo v družino sprejeli Marijo romarico in molili ob njej. Nabrali smo mah, ata in otroci so prinesli božično drevesce, naredili smo jaslice, okrasili drevesce, prepevali božične pesmi, jaz pa sem zmeraj spekla potico. V najinih časih je bil Božič delovni dan. Delali smo tudi v soboto. Spomnim se, kako mi je mojster v službi dejal, da bi mi res rad pisal dopust, a ga na sveti večer in na božič ne sme pisati, ker bi sicer bil klican na zagovor. Kak dan po Božiču da naj ga vzamem, je predlagal. Tako sem potico pekla dan ali dva pred Božičem, kakor je pač nanoslo.«

»Oh, tebi je to šlo hitro od rok. Kar tako mimogrede je bila potica spečena,« se je nasmehnil Ciril.

»Ja, seveda, bila sem mlada. Zdaj pa rabim veliko več časa.

Spomnim se svetega večera: ko sem hitela domov, da se pripravim za k polnočnici, sem pri župnišču kar malo upočasnila korak, saj so se slišale božične pesmi, ki jih je poslušal takratni župnik g. Šilar. Za k polnočnici sem vse pripravila že dopoldne. Na sveti večer smo zvečer pomolili, pokadili, kaj zapeli, in seveda imeli tudi malo boljšo večerjo. Ravno zadnjič me je sin Franci spomnil, kako smo na sveti večer jedli klobase, jaz pa sem otrokom pripovedovala, kako zelo draga bi bila tako dobra hrana v gostilni.«

Dandanes so na božični večer na mizi vse bolj izborne jedi, a verjemite, da nobena nima tako dobrega okusa, kot so ga imele te preproste klobase.

»Otroci so počasi odraščali in odšli vsak svojo pot. Cirila je po končani osnovni šoli želela v samostan. Njena želja mi ni bila najbolj všeč. Tako je najprej končala šolo za šivilje, se zaposlila za toliko časa, da je odslužila štipendijo, in ker je želja še vedno bila močna, je potem odšla v samostan. Franci se je konec osnovne šole vpisal kar na dve srednji šoli. Da bi se vpisal samo v semenišče v Vipavo, ni bilo v tistih časih možno. V šoli se je moral vpisati še na eno od »civilnih« šol. Tako se je vpisal na kuharsko šolo na Bledu, kamor pa nikoli ni šel. Marko je zelo rad imel glasbo, igral je na kitaro. Še v cerkev se je hodil učiti igrati na harmonij. Marinka pa je bila navdušena skavtinja.

Ja, otroci so odšli vsak po svoji poti, kot jim jo je namenil Gospod. In vesela sva, ko vidiva, da so z izbrano potjo zadovoljni. Midva sva ostala sama. Seveda naju otroci obiščejo. Imava tudi tri vnuke, ki tudi pridejo. Postarala sva se, malo nama nagaja bolezen, moliva pa še lahko. Vsak večer zmoliva rožni venec. Ciril malo gleda televizijo, jaz klekljam in včasih kaj preberem, poleti pa obdelujeva vrt.«

Na vprašanje, ali kaj obžalujeta, da sta se poročila, Cilka brez obotavljanja odgovori, da prav nič, Ciril pa prikimava.

Pred nami je advent, veselo pričakovanje Jezusovega rojstva. Vsako leto se Bog ponovno rodi v skromnem betlehenskem hlevčku za vsakega izmed nas. Pa se ob dolgih decembrskih večerih tudi mi pridružimo zakoncema Alič v molitvi. Veste, molitev, če ne drugega, prav gotovo vedno prinaša mir. Mir pa je dobrina, ki jo vedno potrebujemo.

Hermina Cankar

BREZDOMSTVO

Revščino, značilno za naš čas, najhitreje opazimo na ulici. Brezdomce se uvršča na dno socialne družbe in so rezultat razpadlih domov. Zato je tako pomemben dom, v katerem gradimo odnose, ki bi preprečili njegov razpad. Nekateri zakonci se na cesti obnašajo zelo prijateljsko. Vsak, ki jih sreča, si misli, kako se lepo razumejo. A žal je včasih to le zunanja slika. Ko zaprejo vrata svojega doma, pa si postanejo tujci. Včasih živijo drug mimo drugega. Prebivajo v isti hiši, a se ne pogovarjajo; ob srečanju se niti ne pogledajo. Med njimi ni več prave iskrenosti in poguma, da bi se pogovorili, da bi izboljšali medsebojne odnose. Otroci postanejo žrtve njihovih nesporazumov. Posvečati se je torej treba vzgoji vseh generacij, od otrok do staršev. Gradnja odnosov temelji na Evangeliju, na katerem gradimo zdrave domove.

Mlade je treba usposablјati in jim nuditi delo ter jim nuditi možnost njihove osebne rasti in reševanja konfliktov v njih samih. Postavljanje jasnih meja je trda naloga, ob kateri rastemo, s tem pa postanemo vredni veliko lepšega odnosa, kot je izsiljevanje, manipulacija itd.

Potrebno je odgovoriti na stisko. V človeku se večkrat mešajo občutki strahu, prezira ter usmiljenja in sočutja. Lahko se čutimo osamljene ter si želimo družbe prijateljev, drugič pa smo polni volje in želja. Vsak si želi lep dom, še posebej ob božiču in drugih praznikih. Želimo si sprejetosti, ljubljenosti, spoštovanja in da nas kdo vzame zares.

Marsikdo ima rane iz otroštva: občutke manjvrednosti, zapuščenosti in zavrženosti. Ko skušamo druge sprejeti, predelamo svoje rane. Naš pogled se počasi jasni. Brezdomstvo izhaja torej iz razsutih družin, v katerih je vladalo nasilje in odvisnost. Večina nima izbire. Ti ljudje nosijo bolečine vseh preteklih dogodkov. Potrebno jim je vračati dostojanstvo. Vsi smo lahko polni darov, talentov, ki le čakajo na priložnost, da se uresničijo. Ko človeka globlje spoznaš, si želiš, da bi se rešil iz bede, v kateri tiči. Potrebno je premagati obup, nesmisel, lenobo. Ker je soočenje z realnostjo pretežko, vedno ne vztrajamo. To nas jezi.

Pomembna je odločitev za novo življenje, za željo po spremembi. Pri tem nam pomaga tudi vera, da opazimo napredek. Ne smemo obupati nad seboj. Skušajmo s pomočjo drugih oživljati vero v življenje. Vse to so koraki do dostojanstva. Vse drugo pa moramo prepustiti Bogu.

BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE

Praznik brezmadežnega spočetja Device Marije, ki ga praznujemo 8. decembra, je velikokrat tudi med kristjani razumljen napačno. Mnogokrat se nam zgodi, da ob besedni zvezi »brezmadežno spočetje« takoj pomislimo na trenutek, ko je Devica Marija spočela našega Odrešenika Jezusa. Ampak temu ni tako, saj gre pri prazniku brezmadežnega spočetja za trenutek, ko je bila v telesu svoje matere Ane spočeta Devica Marija. Že prvi kristjani so imeli Marijo, Gospodovo mater, za vso čisto in brez vsakršnega madeža. V 3. stol. je sv. Efrem Sirski zapisal: »Ti, Gospod, in tvoja Mati sta edina, ki sta popolnoma lepa; zakaj na tebi, Gospod, ni madeža in ni madeža na tvoji Materi.« V zahodni Cerkvi se je češčenje in obhajanje tega spomina pojavilo že v 10. stol., v slovanskih krajih pa okoli 14. stoletja. Uradno je god Brezmadežne zapovedan za vso Cerkev od leta 1708. Versko resnico brezmadežnega spočetja Device Marije za od Boga razodeto pa je slovesno razglasil papež Pij IX. 8. decembra leta 1754.

V enem delu tega besedila piše: »Blažena Devica Marija je bila v prvem trenutku svojega spočetja obvarovana vsakega madeža izvirnega greha, in sicer po edinstveni milosti in predpravic, ki jo je podelil vsemogočni Bog z ozirom na zasluženje Jezusa Kristusa, odrešenika človeškega rodu, to je od Boga razodet nauk in ga morajo zato vsi verniki trdno in stanovitno verovati.«

Pri nas je to versko resnico z velikim veseljem razglasil blaženi Anton Martin Slomšek. Slovenski narod je bil že po tradiciji zelo navezan na Marijo in jo je častil, saj je mati našega Gospoda Jezusa Kristusa. Tudi duhovniki so v ljudskih pobožnostih spodbujali ljudi k češčenju in priporočanju k Mariji. Zato je proti koncu 19. in začetku 20. stoletja prihajalo vedno več pobud, da bi se tudi duhovniki in bogoslovci posvetili Brezmadežni Devici Mariji.

Zato je bila ustanovljena leta 1908 Marijina kongregacija kot združenje bogoslovcev z namenom, da bi si s posebnim češčenjem in posnemanjem Device Marije prizadevali doseči ideal duhovniške popolnosti. Ustanovil jo je ljubljanski knezoškof Anton Bonaventura Jeglič. Njegov namen je bil, da bi duhovniki postali goreči in požrtvovalni duhovni voditelji Marijinih kongregacij, katere bodo morali voditi v dušnopastirskem delovanju.

Danes Marijina kongregacija predstavlja duhovno skupnost slovenskih bogoslovcev in duhovnikov. Njen cilj je, da bi vsi njeni člani globlje spoznali Marijino vlogo pri duhovnem oblikovanju duhovniških kandidatov in njen delež pri apostolskem delovanju duhovnikov.

Marijin zgled daje duhovnikovemu življenju posebno razsežnost v njegovem posvečenju in njegovi predanosti Gospodu. Zaradi svojega brezpogojnega odgovora na Božji klic je Marija vzor poklica in popolne podaritve Bogu. Zaradi deviške čistosti, evangeljskega uboštva in pokorščine Božjemu načrtu je prva učenka in čudovit zgled hoje za Kristusom, Gospodom. Zaradi svoje popolne predanosti skrivnosti in poslanstvu svojega Sina je vzor apostolskega in cerkvenega služenja.

Marijina kongregacija ima svoj sedež v kapeli semenišča. Zavetnica kongregacije je Brezmadežna, zato kongregacija obhaja svoj praznik 8. decembra. Posvetitev Brezmadežni bogoslovci obnavljamo vsako prvo soboto v mesecu. Duhovniki, ki so člani Marijine kongregacije, pa enkrat letno darujejo sveto mašo za svetost vseh njenih članov.

KRONIKA ŽUPNIJE ŽIRI od 1. 1. do 31. 12. 2013

- S predstavniki pevcev Cerkevne mešanega pevskega zbora Anton Jobst smo se v januarju oz. februarju uspešno dogovorili za sodelovanje pri akustični dopolnitvi novih učilnic v prizidku župnišča. Sedaj imajo na moje veliko zadovoljstvo vaje spet v župnišču.

- Duhovniki iz Poljanske doline (z izjemo župnika iz Lučin) se redno dobivamo ob torkih na bratskem zajtrku in molitvi. Skoraj redno se nam pridružita tudi dekan Simon Fortuna in domačin Franci Alič, sicer župnik pri Sv. Duhu pri Škofji Loki. Tako povezovanje mi je zelo ljubo in je seveda izredno koristno.

- 28. 2. 2013 ob 20⁰⁰ je odstopil papež Benedikt XVI. Znašli smo se v novi situaciji, ki je bila pri ljudeh sprejeta zelo različno. Sedaj Benedikt živi v Vatikanu in nosi naslov zaslužni papež.

- 13. 3. 2013 je bil za novega papeža izvoljen kardinal Jorge Mario Bergoglio, DJ, nadškof Buenos Airesa, ki si je privzel ime Frančišek. Njegovo pričevanje me osebno zelo nagovarja. Želim mu obilo Božjega blagoslova v novem poslanstvu, ki je tudi približevanje Cerkve ljudem, še posebej resnično vernim in ubogim.

- 13. 4. 2013 ob 15⁰⁰ sem bil prisoten v ljubljanski stolnici na pogrebu škofa Gregorija Rožmana. Njegove posmrtno ostanke so iz ZDA po predolgem času »izgnanstva« prenesli v Slovenijo, kjer je sedaj pokopan med ostalimi ljubljanskimi škofi.

- Od 25. 6. do 29. 6. 2013 je potekal pri nas Oratorij 2013. Otroci so bili zadovoljni, animatorji pa so opravili veliko delo. Otrok in animatorjev skupaj je bilo čez sto.

- 31. 7. 2013 je papež Frančišek zaradi odgovornosti pri finančnih težavah Cerkev v Sloveniji oziroma Mariborski nadškofiji k odstopu pozval ljubljanskega nadškofa Antona Stresa in mariborskega nadškofa Marjana Turnška. Oba sta odstopila. Delo ljubljanskega nadškofa je začasno prevzel novomeški škof Andrej Glavan, delo mariborskega pa celjski škof Stanislav Lipovšek. Sedaj čakamo na imenovanji novih nadškofov. Iskanja odgovornih na nižjih ravneh pa očitno še dolgo ne bo!

- 2. 9. 2013 smo prvič delili knjige za vse veroukarje (razen za 1. razred, ki je imel vpis posebej) skupaj izven veroučnih ur. Veroukarji oz. njihovi starši so v enem popoldnevu uredili vse potrebno, katehetom in katehistinjam pa je bilo s tem olajšano delo pri nekaj prvih veroučnih urah, kjer bi se morali sicer ukvarjati z deljenjem knjig in pobiranjem denarja. Tak način bomo obdržali tudi vnaprej.

- V novem veroučnem letu sem tudi odpravil deljenje liturgičnih listkov po nedeljskih mašah. To je bilo do sedaj predvsem razumljeno kot nadzor prisotnosti. Sedaj takega razumevanja, vsaj v tekočem veroučnem letu, ne bo več mogoče imeti. Listke za naslednjo nedeljo sedaj delimo že pri veroučnih urah, ob tem pa veroukarje in po njih njihove starše spodbujamo k branju Svetega pisma in pogovoru znotraj družine o odlomkih. Nekateri so zelo zavzeti, drugi pa manj. Obisk otrok pri mašah se je zaradi te odločitve zmanjšal, a še vedno verjamem, da je vabljenje k obisku svetih maš predvsem poslanstvo staršev, ki lahko veliko naredijo s svojim zgledom. Vera in njeno prakticanje je veliko več, kot samo imeti listek.

- Naš bogoslovec Marko Mrlak je opravil vse obveznosti za prvi letnik teološkega študija in se je normalno vpisal v drugi letnik. Naj molitev vse župnije pripomore, da bo postal dober duhovnik. Razveseljivo je tudi, da je nekdanji škofijski bogoslovec Andraž Poljanšek ponovno sprejel odločitev, da želi postati duhovnik znotraj Križniškega reda. Molimo tudi zanj in upajmo, da je njegova sedanja odločitev res odločna in jasna.

- 5. 10. 2013 je bilo v Poljanah ministrantsko srečanje, ki smo se ga udeležili z dvema ministrantskima nogometnima ekipama. Druženje je bilo prijetno, obisk je bil

velik. Molimo za predane pomočnike pri oltarju, ki bi radi opravljali svoje poslanstvo. Prav gotovo tudi koga izmed njih Bog kliče na duhovniško oz. redovniško pot.

- V začetku oktobra me je katehistinja Dolores (ena od treh katehistinj, ki so poleg mene poučevale verouk) obvestila, da ne more več opravljati svojega poslanstva v naši župniji zaradi svojih nenadno nastalih osebnih obveznosti. Razumel sem njen položaj, hkrati pa sem bil v veliki zagati, kaj sedaj. Pa je Bog v treh dneh poskrbel za ureditev zadeve in dobra volja treh novih katehistinj, ki so sprejele delo predhodnice. Dve od novih katehistinj sta iz žirovske župnije: Ana Praznik in Vida Cankar. Hvala za njuno razpoložljivost, ki je pričevanjska. Tudi Otroški pevski zbor, ki ga je prej vodila Dolores, nadaljuje svoje delo zaradi razpoložljivosti ljudi.

- 11. 10. 2013 sem bil povabljen k srečanju članov in članic zakonske skupine, ki je nekoč delovala v naši župniji in v župniji Ledine. Čeprav so redna srečanja že pred več leti opustili, se občasno še vedno srečajo in tako ohranjajo svoja prijateljstva. Vabila sem bil vesel. Trenutno v naši župniji delujejo štiri zakonske skupine, lahko pa bi še kakšna. Če bodo zakonci želeli, se bomo dogovorili glede tega.

- 5. 11. 2013 je bilo prvo srečanje 3–6-letnih otrok. Prišlo jih je devet. Zanje do sedaj nismo imeli dogodkov, sedaj pa kaže, da bomo lahko izvajali mesečna srečanja, kjer bodo otroci eno uro v družbi voditeljice počeli marsikaj ob zavedanju, da jih ima Bog rad in da jih spremlja.

- V novembru smo urejali in dopolnjevali igrišče pri našem vrtcu. Otroci imajo sedaj še več izbire pri igralih, vzgojiteljice pa lahko premična igrala in igrače tudi primerno skladiščijo. Zelo vesel in hvaležen sem za razpoložljivost Franca Kranjca – hišnika v vrtcu, in Antona Tratnika, ki sta pri tem predano sodelovala.

- 11. 11. 2013 sem blagoslovil obnovljene prostore Pošte Slovenije v Žireh. Prosil sem za vse, ki se bodo srečevali v teh prostorih, še posebej pa za delavke in delavce. Naj jih razveseljujejo pozitivni odnosi. Hvala upravnici Smiljani Berčič za vabilo in zaupanje.

- 24. 11. 2013 smo zaključili leto vere v Cerkvi na Slovenskem. Naj nam Bog pomaga, da bomo globoko verovali in iz vere tudi živeli.

- 8. 12. 2013 sem v ministrantske vrste sprejel Domna Trčka, Petra Žaklja in Klemena Šivca. Vesel sem njihove odločitve in podpore staršev. Naj dolgo vztrajajo Bogu v veselje. Nekoliko pa me žalosti, da tisti ministranti, ki se odločijo oditi iz ministrantskih vrst, v večini odidejo brez komentarja oziroma sporočila. Prav bi bilo, da bi svojo odločitev sporočili župniku.

- 19. 12. 2013 je bila v dvorani župnišča predstavitev knjige žirovske rojakinje ddr. Marije Stanonik z naslovom Stare slovenske molitve.

- Pred božičem je bil v župnijski cerkvi postavljen tretji vitraž (sv. Ana in Joahim in sv. Janez Krstnik), pripravljeno pa je tudi že ogrodje za četrti vitraž (sv. Krištof in sv. Anton Padovanski), ki ga bo umetnik izdelal najkasneje do velike noči v naslednjem letu. Skupaj bomo tako imeli štiri nova barvna okna.

Igor Jereb, župnik

Izdala Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. TRR: 07000-0000846221

Odgovarja: Igor Jereb, župnik. ☎ 04 5105 000, ✉ zupnija.ziri@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>

mobitel župnik: Igor Jereb: 041 703 578

Ure, ko je duhovnik na voljo: pon.: 16⁰⁰ – 17⁴⁵ in po vsaki sveti maši.

Naklada: 800 izvodov